

LABOD izhaja štirinajstredno v nakladi 2200 izvodov — Ureja ga uredniški odbor — Odgovorna urednica: Lidija Jež, tehnični urednik: Marjan Moškon — Grafična priprava in tisk Dolenjski informativni in tiskarski center Novo mesto.

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LABOD TOVARNE OBLAČIL NOVO MESTO

kar se mora ni težko

Družbenopolitične organizacije novomeškega dela Laboda so se sestale, da bi se med drugim pogovorile tudi o novem delovnem času. Mnoge delovne organizacije v novomeški občini so takoj po priporočilu Izvršnega sveta prešle na nov delovni čas z začetkom dela ali ob sedmi uri ali ob osmi, s pol-urnim premikom tam, kjer imajo premakljivi delovni čas.

V naši delovni organizaciji so se ob dejstvu, da smo pretežno ženski kolektiv, že ob razmišljanju na prehod porajale različne težave, ki so zahtevale temeljite priprave. Med temi smo se veliko pogovarjali o težavah okoli varstva otrok predvsem v privatnem varstvu. Prav tako je bilo izpostavljeno vprašanje šolanja ob delu, čas sestajanja delegacij SIS oz. skupščin ter družbenopolitičnih organizacij. Ob vsem tem tudi delovne sobote zahtevajo premislek, saj se lahko vprašamo, kakšne delovne rezultate bomo dosegali še tam ob 16 uri v soboto. In končno tudi energije ne bomo prihranili kdo ve koliko — nasprotno, dokler ne bo pripravljen tudi prehod tozda Ločne na nov delovni čas, bo ta poraba celo večja. Vendar se moramo ob vsem tem zavedati še nečesa — nov delovni čas je prilagojen večji delovni storilnosti. To je v razvitem svetu že nešteto krat potrjena resnica, ki jo velja upoštevati še predvsem sedaj, to je v našem težkem času, ko vemo, da si bomo le z

večjo storilnostjo in boljšimi delovnimi rezultati izbojevali boljši jutri. Zato se moramo prilagoditi novemu delovnemu času! In če ob tem pogledamo še nekaj let naprej vidimo, da bomo s tem, da bodo ustvarjalne sile ostale na našem delovnem mestu in jih ne bo več moč tako „razkošno“ uporabljati za različna šušmarstva (pri tem gledamo cel naš jugoslovanski prostor), omogočili več prostora za zaposlovanje naših otrok.

Skratka, čas je tak, da moramo napeti vse sile, zato se velja tudi čim prej pripraviti na nov delovni čas. Na sestanku družbenopolitičnih organizacij je glavni direktor podal tudi informacijo o tem, kako v drugih Labodovih tozdih potekajo razmišljanja na to temo. Tri temeljne organizacije, ki so v dveh izmenah ostanejo na sedanjem delovnem času, tozdi Temenica je v občini Trebnje tudi predviden za nespremenjen začetek dela, v Idriji ne bo spremembe pred novim letom, saj idrijski prevoznik ne more zagotoviti v tako kratkem času novega voznege reda. V občini Bežigrad pa je priporočilo, da preidejo delovne organizacije na nov delovni čas z začetkom od 8. do 9. ure. V novomeškem delu Laboda bodo z mesecem decembrom začeli z delom od 7.30 do 8. ure v tozdu Commerce (razen skladišče, transport ter trgovina, ki je že tako odprta non-stop) ter delavci DSSS. Ker ima tozdi Ločna do konca leta velike obveznosti, ki bodo zahtevale tudi delo ob sobotah, ne bi bilo smiselno v tem trenutku prehajati na nov delovni čas in s tem tvegati manjšo delovno storilnost. V času do 1. januarja pa se bodo tudi v Ločni temeljito pripravili na ta prehod, skušali urediti varstva otrok in podobne spremljajoče momente. Ko bomo vsi trije z novim letom začeli z delom ob osmi uri, bo potrebno poskbeti tudi za močnejši obrok tople hrane, čemer so predstavniki DPO na sestanku tudi razmišljali, saj bo nujno prinesel le-ta tudi določeno participacijo. Vendar o tem drugi, ko bo slika jasnejša.

Ob prazniku naše domovine čestitamo vsem delavcem Laboda in celi naši Jugoslaviji z željo, da bi tudi v bodoče uspeli — z nam Jugoslovonom lastno močjo in zagnanostjo — premagati težave in graditi našo domovino naprej na trdnih osnovah. V teh prizadevanjih je delež slebernega posameznika velikega pomena. Zato se ob našem prazniku zavežimo za dobro in kvalitetno delo, ki nam bo ob doslednem izvajanju našega samoupravnega sistema edino prineslo tako bodočnost, kot so jo sanjali in gradili naši voditelji.

DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE
IN SAMOUPRAVNI ORGANI DO LABOD

ISKREN — OST

Nasmeh prijazen
ozarja mu obraz
a ob besedah sladkih
srce mi stiska mraz

J. BRAČIKA

»ni moč zapovedovati zavesti, solidarnosti«

Že nekaj let uporabljamo vedno isto besedo: z govorniških odrov, iz sredstev javnega obveščanja, iz naših glasil, s sestankov na vseh ravneh nam zveni v ušesih čarobna beseda, ki naj bi nas odrešila vseh težav in nam prinesla nazaj spet mir in blagostanje: stabilizacija. Govornik, ki je ni vsaj nekajkrat omenil v tej ali oni zvezi, ni bil dovolj ogret, zavzet, sredstva javnega obveščanja, ki je niso naglaševala ali tiskala dovolj krepko, niso bila dovolj na liniji. Le počasi se je za to veliko in krepko besedo plazila beseda odgovornost. Kajti za vse razpisništvo, napačne in zavožene naložbe bi vendarle moral biti nekdo odgovoren. Tudi za cele izmene, ki ostajajo brez dela, zato ker ni reprodukcijskih materialov in tudi za elektrarne, za katere ni dovolj goriva, da bi jih spravili v pogon, ko so nam najbolj potrebne.

Dve leti je izvršni svet uvajal posamezne ukrepe ali cele pakete in z njimi krpal preključno vrečo jugoslovanskega gospodarstva. Žal so ti ukrepi prihajali vedno nekoliko prepozno. Tako tudi ti zadnji. Vedno so pustili pred sabo daljši ali krajši „prazni prostor“, v katerem so brez milosti lahko ribarili raznorazni špekulanti. Ko je končno dolgo pričakovani ukrep pričel veljati, je udaril predvsem poštene državljanke, ki se zaradi zavestne lojalnosti, poštenosti ali manjših možnosti niso pridružili špekulantom. Nobenega dvoma ni, da so prav špekulacije spodkopale medsebojno zaupanje pri nas in v mnogočem tudi omajale ugled, ki smo ga uživali v svetu.

Sedanji paket ukrepov za varčevanje z energijo, spodbujanje izvoza in krepitev dinarskega sistema je vsekakor obširen in dovolj zahteven. Naj si bodo mnenja o njem še tako različna in naj je prišel še tako pozno, se moramo zavedati, da nam je sedaj dana možnost, da s skupnimi močmi in z vsemi silami prebrodimo to krizno obdobje. Koliko časa bodo ti izredni ukrepi v veljavi in potrebni, pa bo odvisno predvsem od našega lastnega ravnanja. Predvsem pa ti ukrepi zmanjšujejo možnost špekulacij, kar bo morda ponovno vrnilo zaupanje delovnih ljudi v delo naših inštitucij.

Hkrati nam bodo te zaostrene razmere omogočile, da inventiramo vprašanja o odgovornosti za nastali položaj in da krivce imenujemo s prvim imenom. Tovariš Franc Šetinc je o tem rekel takole: „Toda nujni so tudi izjemni ukrepi za večjo odgovornost. Kdor je zavlačeval z ukrepi za varčevanje energije, naj odstopi. Kdor se zadoljuje, pa potem porabi ves denar, ne da bi povečal proizvodnjo za izvoz, da bi lahko dolg tudi vrnil, naj čuti posledice takšnega ravnanja. Je bilo treba v nekaterih delih Jugoslavije tako dolgo dopuščati nered v preskrbi z bencinom? Ne, ne bi bilo treba, če bi pravočasno sprejeli predlog za uvedbo bonov! Doklej bodo ponekod še odlašali z odločnim omejevanjem investicij? Zakaj ni odločnih ukrepov v kreditno-monetarni politiki, kjer najbolj šepa? Do kdaj se bo zvezni proračun le po polzevo prilagajal zahtevam časa? Stabilizacija mora brezpogojno veljati za vsak del Jugoslavije, za razvite in nerazvite, nihče ne more biti izjema. Če smo v Sloveniji, kot pravijo, res v nekoliko ugodnejšem položaju, potem moramo reči, da je do teh „ugodnosti“ mogoče samo po poti hudih naporov za večji izvoz, za zmanjševanje porabe, zlasti investicijske, z bitko za več hrane, čeprav nismo žitnica!“

Na poti k resnični stabilizaciji našega gospodarstva in razmer v naši skupnosti smo se Jugoslovani zopet znašli sami. Sedaj smo prišli do tiste točke, ko postavljamo na preizkušnjo našo zavest, našo predanost samoupravnim družbenim ureditvi in delo naših lastnih rok, kajti, kot je med drugim tudi rekel tovariš Šetinc: „Administrativni ukrepi ne morejo zapovedovati zavesti, solidarnosti!“

N. S.

LANI 47 „KONFLIKTNIH SITUACIJ“

„Delavski štrajki nastajajo pri nas v glavnem zaradi večanja razlike med dejanskim položajem samoupravljanja in načrtovanim sistemom samoupravljanja,“ pravi jugoslovanski izvedenec za „konfliktne situacije“ na delu. Do tega zaključka je prišel tudi tako, da je primerjal višino osebne dohodka, življenjskih stroškov in socialnih problemov v letu 1978 in 1981. Kljub temu, daso lani bili slabši socialni pogoji kot v letu 1978, je bilo v Sloveniji 44 konfliktnih situacij manj.

da ne bi bila odločitev kratkovidna

Ob razmišljanjih za plan naslednjega leta tehtamo stroške posameznih področij dela, iščemo poti k čim racionalnejši porabi, skratka, prizadevamo si za kar najbolj stabilizacijsko in varčno obnašanje. Tako bo te dni tudi stroškom za naše glasilo oz. obveščanje nasploh, namenjena vsa pozornost. Povprašali se bomo o ciljnih, ki jih dosegamo na področju obveščanja, po vsebinski zasnovi... In na podlagi takega pristopa se bomo odločali tudi naš plan za leto 1983.

V lanskem letu je naše glasilo začelo izhajati na tri tedne, kar je prineslo v vsebino nekaj svežine, večjo ažurnost, bolj žive informacije. Vsebinska zasnova glasila se ni spremenila, le v samem obsegu tem je bilo vse več pozornosti posvečene tistim področjem, ki morajo biti — po naši vsebinski zasnovi — nosilne. Iz analize, objavljene v Labodu št. 13 je razvidno, da smo največ pozornosti posvetili gospodarjenju in da je vse manj širokih tem, ki ne bi bile vezane na našo delovno organizacijo.

Tudi število informativnih biltenov se je skoraj da podvojilo in prva ocena je, da je čutiti v tem pretoku informacij nekaj napredka tako glede samega zbiranja oz. posredovanja obvestil kot tudi objavljanja tekočih informacij in informacij za delo v naprej.

Sicer pa je naš cilj doseči tako pogostost izhajanja glasila in biltenov, ki bo omogočala vse več obveščanja za čas naprej in ne le beleženje minulih dogodkov. Zato se moramo pri odločanju, kako izhajati z našim glasilom v bodoče, zavzeti za vse pogostejšo obliko, saj je prav glasilo tisto, ki edino pride do slehernega delavca, upokojenca, štipendista. Zato se ne smemo kar „na pamet“ odločiti za zmanjševanje stroškov na področju obveščanja, saj je le-to v času, kakršnega preživljamo danes, ključnega pomena. Naša razmišljanja morajo biti obrnjena v kvaliteto informacij, v vsebino, ki je kaj radi očitamo, da ne prinaša nič zabavnega, nič od tu in tam. Mnenje uredništva je, da si ob vse višjih stroških obveščanja ne smemo privoščiti nič drugega, kot zagotavljati tako obveščanje, ki nas bo seznanilo s tokovi na področju gospodarjenja pri nas, dela samoupravnih organov in

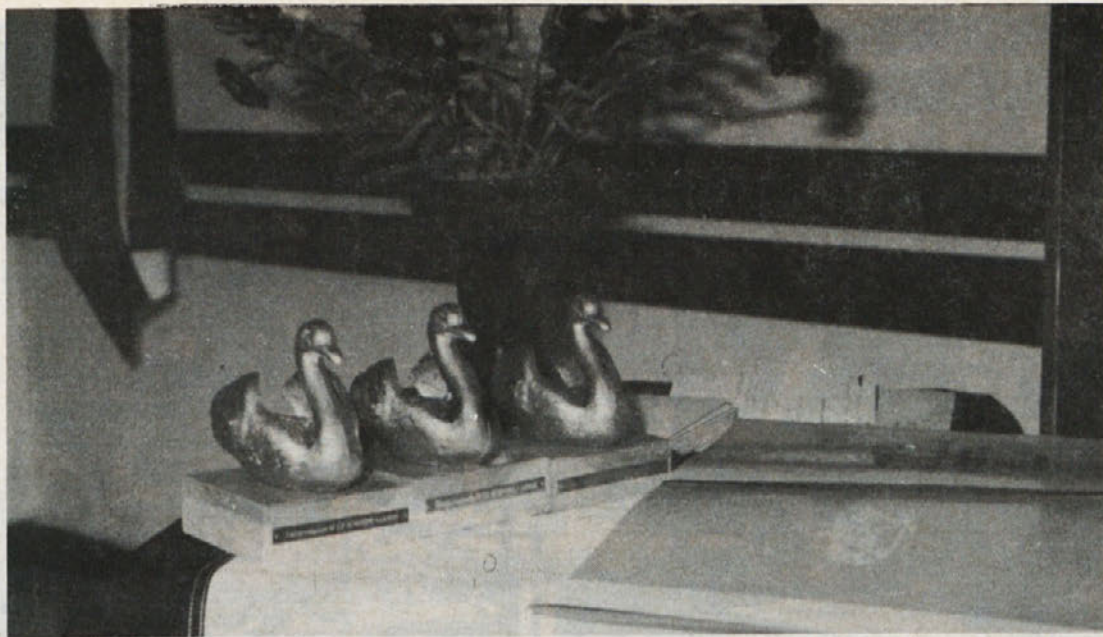
delegacij, ki nas bo povezovalo in ne nazadnje tudi krepilo našo samoupravno moralo, skrb za dobre in predvsem tovariške medsebojne odnose in seveda — ob vsem tem ne smemo zanemariti skrbi za jezik.

Na vseh teh področjih nas čaka še veliko dela; dela, ki mora teči v tesni povezanosti in ob velikem prizadevanju za pravočasno, pravilno in razumljivo informacijo vseh, ki v tem procesu sodelujemo — tistih, ki so že tako dolžni obveščati in tistih, ki po svoji delegatski ali samoupravni vlogi to informacijo potrebujejo; to pa smo mi vsi.

Še en pomislek je, ki nas lahko zavede v odločitev, ki bi znala biti kratkovidna — kako bi lahko zmanjšali porabo papirja. V našem primeru ne bi smela iti razmišljanja v smeri zmanjševanja števil glasil ali biltena. Osem strani na tri tedne je gotovo zreduciran obseg našega časopisa na najnujnejše. Ker ima naše glasilo ob informacijskem tudi pomembno vlogo povezovanja delavcev Laboda, ki smo razpršeni takorekoč po celi Sloveniji, gotovo ne bi bilo smiselno „šparanje“ papirja prav na sredstvih informiranja. Raje se ozrimo okoli sebe in se vprašajmo, če je zares potrebno vsako malenkost napisati na dopis, ali se ne bi dalo marsikaj pogovoriti in s tem graditi tudi na zaupanju, ki se zdi prav zaradi papirnatih vojne in večnih pismenih dokazil na prav vsakem področju — tudi povsem osebnem — zelo okrnjeno. Papir torej varčujemo s smiselno porabo tega, ne pa za vsako ceno začeti prav tam, kjer ima najširšo, potrebno in upravičeno vlogo. LIDIJA JEŽ

MANJŠI DRUŽBENI PROIZVOD

Lanski slovenski družbeni proizvod je bil realno za deset odstotkov, jugoslovanski pa za 5 odst. manjši od družbenega proizvoda v letu 1980. To je dokaj neugodno, saj smo v lanski resoluciji predvidevali 3 do 3,5 odstotno rast družbenega proizvoda. Razveseljivo tudi ni, da se je jugoslovansko gospodarstvo, kljub široki akciji, še bolj zaprlo zunanjemu svetu. Jugoslavija je lani izvozila 13,6 odstotka družbenega proizvoda, kar je manj kot v letu 1980. Takrat je bil delež jugoslovanskega izvoza 15,8 odstotka. Te težnje veljajo tudi za Slovenijo. Medtem, ko je bil predlani delež izvoza v družbenem proizvodu dvajset odstoten, je lani znašal le za nekaj več kot osemnajst odstotkov.

Trije Labodi za prva tri nagrajena dela na našem Eks-temporu. Te nagrade pa nam prinašajo vse kvalitetnejša dela, ki morajo najti tudi pot do širšega kroga ljubiteljev likovne umetnosti.

ex-tempore — od tu naprej

Labodov Eks-tempore je zaživel v našem prostoru v teh kratkih štirih letih. Od prve prireditve do današnje četrte, je kvaliteta del skokovito zrastle — gledano kot celotna prireditve in kvaliteto posameznih del oz. avtorjev. Tisti, ki so naši stalni gostje, lahko ta kvalitetni skok vidijo v svojih delih, narejenih v vseh štirih Labodovih Eks-temporih, na drugi strani pa se iz leta v leto pridružujejo nova imena, med katerimi tudi akademski slikarji niso več redkost. Skratka, prireditev je dobila nove razsežnosti, ki vabijo vse zahtevnejše ustvarjalce. Tudi kriterij za izbor vabljenih je z leti postal zahtevnejši. Nič več ni to skoraj — da anonimna prireditve, ki naj bi bila vezana izključno na Labod. Tej prvi ideji, obogatiti naše stene, prinesli med delavke delček slikarskega doživljanja, je prerastla sama sebe. Ob tem, ko na stenah sprejemamo in razumemo tudi vse težje — razumljiva dela, ko počasi začnemo brati likovno govorico in v njej najti lepote barv, idej in razmišljanj, postaja tudi naš Labodov in novomeški prostor iz leta v leto bogatejši za marsikatero umetniško delo.

Razmišljanja po letošnji prireditvi so stekla med članom odbora za pripravo Eks-tempore v Labodu, tov. Muhičem in vodjo skupine Vladimir Lamut, tov. Tonijem Vovkom:

V celi Sloveniji je precej podobnih prireditev, ki ostajajo zaradi premalo zahtevnih pristopov le ožjega pomena, druge so zopet zaradi idejne omejitve sicer hitro in kvalitetno zrastle, toda prav tako hitro tudi usahinile. Ob tem pa se poraja tudi vprašanje naše prireditve. Prvič si prizadevamo obdržati in slediti prvotni usmeritvi — to je ob ostalem tudi negovanju prijateljstva med ustvarjalci in prijateljstva teh z našo delovno organizacijo, ob tem pa nikakor ne bi želeli ustvariti zaprtega kroga udeležencev. Nasprotno, naša vrata naj bi bila odprta vsem, ki ustvarjajo kvalitetno. Za to pa je treba nuditi ustvarjalcem tudi stimulacijo, jih privabiti. Le-ta pa ni samo, ali celo izključno, v materialnih nagradah, Labodov Eks-tempore

VSE TEŽJE DO ŽELEZNIH KONJIČKOV

Kljub temu, da se po naših cestah vali vedno več novih vozil, pa se moramo zavedati, da so se morali njihovi lastniki zanje potruditi bolj kot pred nekaj leti (seveda tu nismo upoštevali tudi cen bencina). Medtem, ko je poprečni Slovenec za poprečni osebni avtomobil delal še leta 1978 „samo“ 1404 ure, je moral leta 1981 prebiti na delovnem mestu 144 ur, podobno je tudi z drugimi materialnimi dobrinami, ki naj bi dvigovale standard našim delovnim ljudem. Za električni in plinski štedilnik je bilo pred štirimi leti treba delati 133 ur, lansko leto pa 144 ur, za hladilnik pred štirimi leti 114 ur, lani 123 ur, za televizor pred štirimi leti 159 ur, lani pa 182.

je lahko dokaz, da se da tudi z minimalnimi sredstvi organizirati visoko-kvalitetno prireditve. Prav zaradi kvalitete same, ki jo je vsa leta ocenjevala republiška žirija, je danes želja mnogih priznanih slikarjev, sodelovati na naši prireditvi. Tudi v naprej si moramo prizadevati obdržati ali celo povečevati zanimanje. To pa nam bo uspelo s širokimi temami in možnostmi, z zahtevkom po zares dognanih delih in predvsem s svobodo ustvarjanja. Organizacijske in vsebinske oblike moramo dograjevati in iz leta v leto ponuditi nekaj več, nekaj novega, nekaj drugega.

Fond vse bolj kvalitetnih slik, ki jih dobiva naša delovna organizacija, postaja z visoko kvaliteto tudi bogastvo našega celega prostora, ki bi moralo najti pot do širšega kroga ljubiteljev likovne umetnosti. V ta namen bomo morali ali širše odpreti vrata našega razstavnega prostora ali pa se za predstavitev dogovoriti z galerijo. Prav razstavna dejavnost pa je tudi eden od stimulansov za tako pestro udeležbo na naši prireditvi.

Korak v tej smeri smo naredili z organizacijo razstav v drugih TOZD, to obliko pa bomo morali tudi v bodoče nadaljevati oz. celo širiti. Vsekakor moramo ponuditi boljša dela na ogled širšemu krogu naših delavcev in občanov.

Udeležencem pa je bila ponujena tudi možnost organizacije samostojne razstave v naših prostorih. S to nalogo se bo potrebno še spoprijeti in tako doseči, da ne bo naš Eks-tempore prireditve, strnjena na tisti kratek čas ko traja razstava, pač pa, da bo živela skozi celo leto tako med delavci Laboda kot tudi izven.

ocena dela delavske kontrole

Na pobudo družbenega pravobranilca samoupravljanja občine Bežigrad, pripravljajo v TIP-TOP-u oceno aktivnosti njihove delavske kontrole. Izdelati morajo poročilo o izvajanju programa dela tega organa ter oceno stanja v tozid glede na 4. člen Zakona o organu samoupravne delavske kontrole. Le-ta obvezuje vse samoupravne organe, delavce s posebnimi pooblastili, strokovne službe in IPO, da nudijo članom tega organa vse potrebne informacije, zato je nujno, da tudi pri izdelavi ocene steče to delo timsko — kolektivno.

Ob pogledu na delo delavske kontrole TIP-TOP-a v lanskem letu, izstopa prizadevanje tega organa za zmanjševanje nardnega dela. Sprejeli so celo sklep, da tega ne bo več in da delavci, kot je to kurjač-vzdrževalec, kuharice in še nekateri, torej tisti, ki so zaradi narave dela imeli doslej nadure, skušajo z razporeditvijo delovnega časa doseči ta cilj.

Precej pozornosti pa je bilo posvečene tudi dvema bremepisoma, ki ju je dobil tozid TIP-TOP od tozda Commerce. V obeh je ugotovljena slaba kvaliteta dela. Raziskave in terjanje osebne odgovornosti so pokazale, da je šlo v obeh primerih za nemarnost pri likanju, ko je likalni stroj puščal vodo, s tem pa je ostajal na izdelku madež. Komisija je ugotovila, da je krivda tako na delavki, ki stroja ni ustavila, kot tudi na vzdrževalcih, ki ga niso pravočasno popravili.

Prav tako je na pobudo delavske samoupravne kontrole v tozid TIP-TOP poostren nadzor nad prihodi in odhodi na delo. Skratka, delo organa delavske kontrole je v tej sredini živo sredi dogajanj, aktivnosti pa so namenjene, ne le odstranjevanju nepravilnosti, ampak tudi večjim delovnim uspehom in preventivnemu delovanju.

Četrtna svetovnega prebivalstva se še ogreva z lesom. Zadreaga bo vedno hujša zaradi krčenja gozdov in širjenje puščav, zlasti v deželah v razvoju.

kakšna bo usoda kuhinje v temenici

V kuhinji tozd TEMENICE so obiski sanitarne inšpekcije kar pogosti. Ker so pogoji za delo in za zagotovitev vseh, s predpisi zahtevanih normativov težki, je skrb odgovornih za pripravo hrane in za higieno na tem področju povsem na mestu. V vseh številnih obiskih, kjer seveda ni manjkalo pripomb, hkrati pa tudi ne pohval na račun velike srbi in zavidljive čistoče v danih pogojih, so predstavniki tozda z direktorjem na čelu vedno znova napovedovali skorajšnjo gradnjo oz. adaptacijo tozda, v sklopu katere je bila tudi izgradnja oz. dograditev kuhinje in jedilnice. Ko je bila možnost realizacije tega načrta že skoraj na vratih, pa so novi zaostreni pogoji ponovno vplivali na odmik nujnih del v Temenici. Vzporedno s tem pa so poostrene tudi zahteve oz. je dopolnjen pravilnik o higienskih razmerah v družbe-

delovna praksa v dsss

Po zakonu o UI čl. 26 sodelujejo pri izvajanju vzgojno-izobraževalnih programov tudi OZD s tem, da opravljajo zlasti proizvodno delo oziroma delovno prakso.

DSSS DO Labod je predvidena za izvajanje delovne prakse za učence drugega letnika poslovno-finančne dejavnosti — smer ekonomski manipulant in ekonomski tehnik in administrativna dejavnost — smer administrativni manipulant, administrator in upravni tehnik. V DSSS smo podpisali samoupravni sporazum o medsebojnih pravicah in obveznostih pri skupnem izvajanju delovne prakse in pogodbo o izvajanju delovne prakse.

Prav tako imamo usposobljenega inštruktorja, ki bo spremljal učence pri njihovem delu. Učencem bomo za čas delovne prakse zagotovili topli obrok oziroma prehrano tako, kakor vsem ostalim delavcem. Učenci opravljajo dela in naloge po izvedbenem učnem načrtu, vključevali pa jih bomo tudi v samoupravne, družbenopolitične, kulturne in druge aktivnosti. Trenutno opravljajo delovno prakso 4 učenke, v drugi sredini bosta dve učenki v tretji pa trije učenci, skupno torej devet učencev.

Tudi ob delovni praksi v DSSS se moramo izkazati, nuditi dijakinjam vso pomoč in s svojim delom dajati zgled.

TATJANA MESARIČ

Ze tako precejšnji prostorski stiski v tozd Temenice so se pridružile še nove težave ob nujnem saniranju kuhinje.

ni prehrani in ostalih pogojih v tem področju za celotno področje naše republike. Ta dopolnitev in zaostritev pogojev pri pripravi in zagotavljanju družbene prehrane, pa je sanitarno inšpekcijo občine Trebnje navedla tudi k sprejetemu sklepu, ki pravi, da je nujno do-

konca maja prihodnjega leta sanirati kuhinjo oz. omogočiti ločen del v pripravi in kuhi obrokov. To zahteva krepek poseg v prostorske in seveda tudi finančne zmožnosti Temenice. Zato ostaja ta čas vprašanje ali v zastavljenem roku sanirati kuhinjo ali pa jo zapreti. V, že pred leti pripravljenih, načrtih za dograditev Temenice, je vprašanje kuhinje postavljeno in tudi najustreznejše rešeno. V kolikor bi uspeli začeti z deli, bi lahko v celoti uporabili ta načrt, ki niti ni tako težko izvedljiv. Odprto pa je vprašanje denarja. Kaj o tem menijo delavci Temenice ni težko uganiti, pa vendarle preberimo nekaj odgovorov na to vprašanje:

ANICA KOVAČIČ in **JANEZ KREVS** menita, da kuhinje nikakor ne bi smeli zapreti, da naša razmišljanja sploh ne bi smela iti v tej smeri. „Mi sami smo z našo kuhinjo zelo zadovoljni, če pa prostor ne ustreza zahtevanim pogojem, ga je pač nujno sanirati. Za to se morajo najti sredstva,“ je menila tov. Kovačičeva, tov. Krevs pa je še dodal, da bi morali ob tem vprašanju, ki ga je nujno rešiti, načeti tudi nujnost drugih del, ki bi lahko tekla vzporedno s prizidavo kuhinje, saj so tudi v krojilnici pogoji nemogoči, pa še kaj bi lahko našli.

ZDENKA OVEN pravi, da je topel obrok nujen, saj se veliko

delavk vozi na delo“. Nikakor ne bi smeli pustiti, da nam bi kuhinjo zaprli.“

ANTON ŠTIMEC: Naše delo je težko in najmanj, kar lahko nudimo ob tem, je topel obrok. Če tozd sam teh sredstev ne more zbrati, mislim, da bi nam morale priskočiti na pomoč druge temeljne organizacije Laboda. V tako kritični situaciji se bomo težko sami znašli.

IVANKA ŠRIBAR: Že osemnajst let delam tukaj in vseskozi smo bili vsi z našo kuhinjo zelo zadovoljni. Včasih se nas je izmenjalo celo 280, saj smo delali v dveh izmenah. Seveda je prav, da so zahteve na sanitarnem področju tako stroge in zato moramo tudi našo kuhinjo posodobiti.

MILKA PUCELJ — kuharica: Mislim, da je odločitev sanitarne inšpekcije povsem upravičena, saj take zahteve veljajo za celo Slovenijo. V današnjih pogojih je v naši kuhinji kaj težko delati in vesela bom, če bom vsaj v teh treh zadnjih letih pred upokojitvijo lahko delala v kuhinji, kakršno bi naš tozd moral imeti. Ne le prostorsko, tudi sicer jo bo nujno posodobiti in opremiti, saj smo takorekoč brez strojev.

Tudi razmišljanja direktorja tozd so šla v tej smeri. Reševanje kuhinje v okviru sedanjih prostorov ni možno, torej se bo nujno odločiti za prizidek.

omogočiti uspeh pri delu

Analiza doseganja norm je v TOZD Ločna pokazala, da nekaj mlajših delavk konstantno

naloge s področja slo

Pred akcijo NNNP-82 se je sestel v TOZD DELTA komite za SLO in DSz ter pregledal kako se izvaja izvrševanje letnih programov iz področja LO in DSz v TOZD.

Ugotovil je, da je plan dela zadovoljivo realiziran. Izvršena je bila le naloga glede usposabljanja kadrov in povezava s krajevno skupnostjo. Prav tako moramo do konca leta organizirati predavanje o požarnem varstvu ter delavcem izdati potrdila o opravljenem seminarju s tega področja. Vaja NNNP 82 je planirana. Izvedli bomo gasilsko mokro vajo na objekt in istočasno preizkusili sanacijo kritine in zmogljivost naših hidrantov. Opravljene bodo meritve pritiska vode v hidrantih in pretok vode v potoku Rogoznica. Pri vaji bodo sodelovali člani štaba civilne zaščite z gasilsko ekipo. Potrebne meritve pa bodo opravile pristojne občinske službe. Rok za izvedbo vaje je vezan na fleksibilen premaz kritine.

MIMICA MAGDIČ

ne dosega norme. Da bi pomagali tem mladim delavkam, se je delavski svet tozda odločil za organiziran pristop, ki naj bi v kratkem dal rezultate, ki jih tozd potrebuje in ki bi tudi samim delavkam nudili zadovoljstvo. Vse delavke, 23 jih je, ki dlje niso dosegale norme, imajo vse psihofizične sposobnosti za doseg lepih delovnih rezultatov. Nobena med njimi nima družinskih obveznosti, saj so še vse mlade in odgovorni v TOZD vidijo tu vzrok za slabše delo, saj jim za enkrat zadostuje osebni dohodek, kakršnega prejema. Ponovno pa se ob tem odpira vprašanje smiselnost zadržanih osebnih dohodkov, ki pomenijo pri 50 odstotnem doseganju norme isto, kot na primer pri 80 odstotnem doseganju norme.

Za spremljanje teh delavk je v Ločni zadolžen inštruktor-tehnolog, ki je s tem prevzel dodatno nalogo. Tesno sodeluje z brigadirkami posameznih delavk, saj le-te brez odobritve inštruktorja ne smejo menjati pri omenjenih delavk posameznih operacij in podobno.

Dnevno spremljajo v Ločni delovne uspehe teh, cilj akcije pa je v šestih mesecih zagotoviti 100 odstotno doseganje norme. Med skupno 23 delavkami je že prvi mesec sistemskega dela pokazalo napredek kar 19 delavk, zato upajo, da bodo uspeli doseči zastavljen cilj v celoti. Pri tem delu pa ne gre le za zagotovitev boljših osebnih in celotnih rezultatov, ampak tudi za pomoč mladim delavkam, da se bodo znašle v svojem delu in imele vanj tudi zaupanje. V današnjem času je ponudba delovne sile velika, zato je tudi konkurenca na tem področju vse izrazitejša. Vendar ob tem ne gre zanemariti čuta za človeka samega, za vzgojo, za odnos do dela in za občutek boja za skupne cilje. V tem pa je tudi največja vrednost akcije v Ločni.

srečanje z delom

V tozd TIP-TOP opravljajo tokrat proizvodno delo dijakinje drugega letnika srednjega usmerjenega izobraževanja. Delo teče — glede na sprejet program — že v neposredni proizvodnji za šivalnimi stroji. Skupno bo proizvodno delo opravilo v TIP-TOP-u v jesenskem času 18 dijakinj, razporejene pa so v tri skupine. Prva je že zaključila obvezno delo, izpolnjeno pa so tudi ankete teh deklet. Iz anketnih listov je razvidno, da so na splošno dekleta s proizvodnim delom zadovoljne. Na vprašanje, kako so bile seznanjene s tem v šoli in v sami tozd, so si odgovorile skoraj da edini, da so v šoli slišale le teoretičen del, medtem ko so v temeljni organizaciji šele v celoti začutile utrip tega dela. Pohvalni so odgovori na vprašanje, kako je bilo proizvodno delo vodeno, saj je odnos z inštruktorji kar najbolj ocenjen. Poudarjena je bila tudi pomoč pri vodenju dnevnikov, nasvetih, usmeritvah... V rubriki „moja zaupanja“ pa so dijakinje zabeležile spoznanja o zahtevnem delu, ki je z visokimi normami še stopnjevano, o vestnem delu, o obveščeni, saj so prisostvovala zboru delovnih ljudi.

Ker je tokrat proizvodno delo že ob strojih, so v TIP-TOP-u posvetili največ pozornosti varstvu pri delu, saj so možnosti za nesrečo v proizvodni mnogo večje, kot v prostorih in ob delih, ki so jih opravljale v proizvodni praksi prvega letnika.

evidentiranje rezervnih delov

Veliko rezervnih delov za naše stroje moramo uvažati. Prav iz tega vzroka je poslovni odbor delavskega sveta naše delovne organizacije sprejel sklep o evidentiranju teh, da bi jasna in pregledna evidenca omogočala pravilno planiranje rezervnih delov, kar bi prineslo tudi več reda, manj zastojev in ne zadnje tudi pregled nad tem, kaj se nahaja v eni ali v drugi temeljni organizaciji.

Ta naloga je bila dana razvojni službi. Dela je bilo precej, saj prejšnja evidenca ni bila ustrezna. Nujno je imeti pregled tudi na vrednostjo, vrsto, porabo in zalogo rezervnih delov v tozd. Tako vodimo po novi evidenci rezervne dele po naslednji klasifikaciji: po znakmi strojev, klasi in podklasi, nazivu rezervnega dela in po katališki številki dela. Na kartici, ki vsebuje navedene točke, pa mora biti tudi datum prevzema in oddaje, številka dokumenta ob tem, količina prevzema ali oddaje, zaloga vodena kumulativno ob vsaki spremembi ter po možnosti tudi cena. Zaloge vseh rezervnih delov pa morajo biti v skladišču.

Delo je že steklo. Zahtevalo je popis vseh starih zalog ter nato obdelavo teh po omenjenih klasifikacijah. V naši delovni organizaciji si od tega novega pristopa veliko obetamo, vendar bo konkreten finančni rezultat viden šele v prihodnjem letu. Zato, ker gre za dokaj velike vrednosti, ki jih rezervni deli predstavljajo bodisi v zalogah ali v stroških tozd, je nujno, tudi na tem področju dosledno voditi evidenco.

S pregledom nad rezervnimi deli bomo dobili tudi jasno sliko o tem kje in česa največ porabimo, koliko posameznih rezervnih delov moramo nabaviti, da naši stroji ne bi po nepotrebem stali, skratka, dosegli bomo tudi na tem področju odgovornejši in gospodarnjši odnos.

UGANKA

Prijateljsko ti stiska roko a za v oči pripravljeno ima
že sol in moko.

Z. BRAČIKA

naš pogovor

računalniška obdelava v labodu

V naši delovni organizaciji je lansko leto zaživela samostojna služba AOP. V zahtevnem poslovnem življenju imajo računalniški sistemi vse večjo prihodnost, kaj pa avtomatska obdelava podatkov pomeni v naši delovni organizaciji, kakšni so naši načrti na tem področju oziroma kakšen je bil razvoj v tej naši dejavnosti, o teh vprašanjih nam pripoveduje tov. Mojca Kužnik – dipl. organizator. Za uvod pa naj povem, da je v službi AOP zaposlenih sedem delavcev, od tega organizator, programer, sistem operater + štiri operaterke.

Kakšna je tehnološka usmeritev pri opremljanju računalniške opreme in kakšna je zgodovina Labodovega razvoja na področju računalniške obdelave?

Začetek strojne obdelave podatkov v delovni organizaciji Labod sega v leto 1975. Takrat se je uporabljal knjižni stroj ASCOTA za knjiženje glavne knjige in saldakonte dobaviteljev. Dokaj hitro po tem prvem poskusu strojne obdelave podatkov, pa se je že pokazala potreba po razširitvi takega načina dela in sicer za področje fakturiranja in knjiženja saldakontov kupcev. Omenjena področja so leta 1977 že stekla na stopnjo IBM v DO Krka. Še istega leta je računalniški sistem DARO 1840 izpodrinil ASCOTO. Zakaj je prišlo do te zamenjave, v tem pogovoru ne bi razglabljala, povsem naj le, da

ima DARO določene prednosti glede samega dela in izvajanja strojne obdelave. Povedati pa je potrebno tudi, da se sedaj tudi ta sistem poslavlja in da ima proizvajalec tega sistema že pripravljeno zamenjavo.

Leta 1979 se je naša delovna organizacija odločila, da bo uporabljala računalniške usluge v Novolesu na sistemu FACOM. Ob tej odločitvi je bilo potrebno pripraviti nov paket programov za področje fakturiranja, saldakontov kupcev in blagovnega knjiženja, za kar so poskrbeli strokovnjaki v Novolesu. Na sistem DARO 1840 pa so ostale obdelave glavne knjige in saldakonti dobaviteljev. No in tako stanje strojne opremljenosti (hartwera) in programske opreme (software), je še danes, če za enkrat še ne upoštevamo postopno nabavljanje sistema MDS, ki se je do sedaj uporabljal za zajemanje podatkov na diskete ter v zadnjem času za prenašanje podatkov v Računski center v Novoles.

Po vsem tem pa bi popravila zastavljeno vprašanje in sicer „kakšna je tehnološka usmeritev in kakšna je lahko tehnološka usmeritev pri opremljanju“, saj so smernice takorekoč na dlani.

Gospodarno se bomo obnašali edino v primeru, da bomo gradili na obstoječih sistemih – torej, dograjevali na sistemu FACOM in dopolnjevali sistem MDS. Kako in v kakšni meri, pa je seveda odvisno od potreb po računalniško zasnovanem informacijskem sistemu. To vprašanje je zelo pomembno, odgovor pa je zahteven. Gotovo bo na to temo še veliko razpravljanih, glavno besedo pri tem pa bodo seveda imeli uporabniki.

Kakšne možnosti imamo pri dograjevanju računalniško informacijskega sistema na računalniškem sistemu FACOM?

Obstoječi sistem FACOM je že dokaj zaseden, zato je dopolnjevanje računskih aplikacij

TEMNO LETO 1983?

Prihodnje leto se bomo srečali še z enim problemom, ki se je v pretekli zimi že nekajkrat najavil: primanjkovalo bo približno 5000 Gwh električne energije, ali kar 6,6 odstotka vseh potreb. Že lani smo z redukcijami prihranili 1183 GWh ali 1,9 odstotka lanskih potreb, v elektrogospodarstvu pa pravijo, da smo takrat imeli še to srečo, da so vse termoelektrarne delale dobro in da smo precej toka lahko tudi uvozili, ko nam je šlo najbolj za nohte.

v smislu razširitve obstoječega stanja praktično nemogoče. Zaradi omenjenih kapacitet centralnega pomnilnika (CPU) so možne le „batch“ obdelave. Na drugi strani pa so, prav v tej gospodarski situaciji, velike potrebe po „on-line“ obdelavi. V drugih DO se to močno čuti, pa tudi Novoles že resno razmišlja o taki vrsti obdelave.

Naše možnosti pa so v tem trenutku, če ne bo možno razširiti sistema oziroma nabaviti novo verzijo sistema FACUM, majhne. Rešitev je le v tem, da prenesemo samo printanje na MDS sistem, katerega prav sedaj dopolnjujemo ter tako razbremenimo sistem FACOM, prednosti, ki jih imajo večji sistemi pa bolj izkoristimo z drugimi aplikacijskimi dopolnitvami.

Kakšne pa so prednosti „on-line“ obdelave?

Za „one-line“ obdelavo uporabljamo včasih tudi izraz interaktivna obdelava, kar pomeni takojšen pristop do ustreznih podatkov, na osnovi katerih moramo dajati hitre odločitve v procesu poslovanja. Včasih je bil en uslužbenec, ki je z vsemi podatki razpolagal, zato se je pravilno odločal. V glavi oziroma v rokovniku je imel vse podatke, kdaj bo kateri material prišel, kateri delovni nalog bo na osnovi tega razpisal, kateri kupec želi ta artikel in kdaj... pa do podatkov, ali je ta kupec „soliden“ kupec, kot temu pravimo. Danes je to nemogoče slediti „na pamet“, oziroma s pomočjo „batch“ obdelanih podatkov. Pri „on-line“ pa si računalnik lahko predstavljamo kot že prej omenjenega uslužbenca, ki je lahko v vsakem trenutku dajal odgovore na vsa vprašanja, ker so mu bile pač vse relacije v celoti poznane. Da ne bi

„on-line“ obdelava zvenela preveč pravljico, moramo povedati, da je za to potrebno veliko sredstev in dela. Zato z naraščanjem pomena računalniško osnovnega informacijskega sistema v org. združenega dela, narašča tudi potreba po presojanju njegove gospodarnosti. Stroškom in učinkom inf. sistema je treba posvetiti ustrezno pozornost.

TOZD v naši DO so že letos združevali sredstva za dograjevanje sistema MDS. Kaj nam ta sistem prinaša?

MDS sistem je do pred kratkim veljal za zgolj pomožni stroj za zajemanja podatkov na diskete ter povezovanje z večjimi sistemi. Danes ima proizvajalec ta sistem tako dopolnjen, da je na njem že možno izvajati manjše zaključne obdelave.

Na centralno enoto se poleg terminalov, zajemalnih enot, vežejo diskovne enote (srednje velikih kapacitet), tračna enote in printer. Razvija pa se tudi programski jezik saj je poleg Mobol jezika že na razpolago Cobol, višji programski jezik. TOZD so že združevali sredstva za nakup printerja, disketne enote, razširitev CPU in zajemalne, enote. Pričakujemo, da bo vsa ta oprema že v letošnjem letu dostavljena. Nujno pa bi rabili še diskovno enoto, prej ali slej pa se bo pokazala tudi potreba po zakupu telefonske linije Labod-Novoles.

FACUM-sistem zahteva mesečno 15 ur samega printanja, kar je vzrok, da smo sami nabavili printer, manjka pa nam še bolj zanesljiv eksterni medij kot je to ali diskovna ali tračna enota. V takem primeru bomo lahko prenašali tudi obdelane podatke nazaj v Labod, tu pa bi jih sami printari, ob enem pa izvajali še manjše obdelave. Na sistemu DARO 1840, kot sem že povedala, bo te potrebno prenesti na drug sistem, ko se na DARO 1840 ne bomo mogli več zanesti.

Bolj določeno – kako, kaj, kdaj in na kakšen način bomo obdelovali podatke, pa nam bo vsem moralo biti jasno sredi drugega leta. Do takrat pa bo, kot sem že rekla, veliko povezanost z uporabniki, kajti le-ti se morajo odločiti kaj želijo, oziroma morali bomo vsi skupaj sprejeti plan razvoja računalniško zasnovanega informacijskega sistema, ki nam bo dal odgovor na vprašanja:

– za katere funkcije bomo razvijali, računalniško zasnovan informacijski sistem

– katere obdelave bomo razvijali in na katerem sistemu

– kdaj naj bi bile posamezne obdelave končane itd.

filister

Filister živi na zunaj kulturno življenje, v posesti pa ima tudi vso njegovo zunanjo „opremo“, vse okraske, izpoveduje in tudi dejansko ima vsa tista mnenja, predsojke, konvencije in čustva, ki so trenutno v splošni rabi. Vendar je gluha za ideje, nesposoben za kakršnokoli svobodno uporabljanje razuma, brez čuta za lepoto in umetnost, z vulgalizira pa vsako stvar, katere se dotakne – etiko, ljubezen, kulturo, življenje celo. Filister je dejansko moderni, civilizirani barbar.

Šri Aurobindi v knjigi „Človeški ciklus“

zelo uspela vaja v libni

V sklopu SLO ima naša temeljna organizacija LIBNA še posebne naloge, saj je v neposredni bližini jedrske elektrarne KRŠKO. Ob načrtovanju te, je bilo seveda vse podrejeno popolni varnosti, toda prebivalstvo tega področja mora biti seveda kljub temu usposobljeno za pravilno in hitro reagiranje v slučaju radioaktivnega sevanja. Zadnja akcija v sklopu NNNP – POŠAVJE 82, je bila namenjena temu preverjanju znanja. Zaradi širokega pomena akcije, ki je bila v tem smislu prvič izvedena na naših tleh, je bilo namenjeno akciji veliko pozornosti, udeležili so se je najvišji predstavniki republike pa tudi predstavniki iz tujine.

V LIBNI so bili na vajo kar najbolje pripravljene. Taka je tudi ocena obeh republiških opazovalcev, ki sta spremljala potek vaje v našem – pretežno

ženskem kolektivu in v Kovinarski, ki je moški kolektiv. Vaja je stekla 5. novembra. Radio Brežice je prebivalce tega področja obvestil o nastali napaki v jedrski elektrarni. S tem v zvezi je Občinski štab izdal navodila za ukrepanje oz. izvrševanje nalog v slučaju jedrske nesreče. V TOZD se je sestel komite za SLO in DSZ ter štab CZ. V pripravljenosti za delo v posameznih enotah je bilo 25 odstotkov zaposlenih v dopoldanski izmeni. Ekipe so se sestale in bile seznanjene z nalogami. Delo so po kratkem sestanku nadaljevali, seveda pa je bilo s tem vzpostavljeno stanje pripravljenosti. Informacijo o nastali situaciji in navodila za delo in obnašanje so dobili tudi delavci druge izmene.

V soboto se je vaja nadaljevala. Po obvestilu radia Brežice, da nevarnost narašča, so odgovorni v tozdu sklicali sestanke sindikalnih skupin, kjer so bile vse delavke seznanjene tako s samo nevarnostjo, kot tudi s potekom evakuacije ogroženih ljudi iz tistih krajevnih skupnosti, ki so v neposredni bližini nuklearke. Pri tem so v Libni upoštevali tudi psihično napetost, ki lahko nastopi v podobnih trenutkih. Obvestili so delavke, ki imajo na ogroženih predelih svojce, kako je potekalo evakuiranje, kje se nahajajo njihovi domači in podobno. Ko je prišlo do zaklanjanja, so delavke Libne disciplinirano in hitro odšle v – zaklanjalnik, v za to pripravljen prostor, ki so ga pred tem pripadniki NZ hermetično zaprli. Objekti so bili varovani, v pripravljenosti pa so bile gasilke in enota PMP. Po obveznem zaklanjanju je ekipa gasilk pogasila požar, ki je nastal na električni inštalaciji, ekipa PMP pa je nudila prvo pomoč štirim delavkam, med temi sta bila

V času vaje so se redno sestajali vsi organi in družbenopolitične organizacije. Na posnetku pa sta tudi republiška opazovalca vaje.

tudi dva primera, ki sta zahtevala dekontaminacijo.

V času vaje so se redno sestajali vsi organi in družbenopolitične organizacije, bila je sklicana izredna seja delavskega sveta, ki je med drugim predvidela tudi možnosti dela v popoldanski izmeni, če bi bila zaradi okrnjenih prevozov na delo prisotnost prenizka. Vdilo je bilo, da delo v nobenem primeru ne sme trpeti, da je v tozdu popolnoma poskrbljeno za varnost ljudi in premoženja ter da sleherni član kolektiva odgovorno opravlja svoje delovne in družbenopolitične naloge. Vse naštetje je steklo zares odlično.

V takih situacijah je informiranje izrednega pomena. Tega so se zavedali v tozdu, saj je steklo obveščanje po sindikalnih skupinah, v tozdu so izdali biltene v občinskem merilu je izhajalo glasilo Naš glas, radio Brežice pa je tekoče seznanjal vse prebivalstvo z okvaro, s

potrebnimi ukrepi... Ob vaji pa je treba povedati, da tokrat tudi v Libni niso imeli tako dobre malice, kot sicer, saj so morali predvideti zastupitev hrane. Tako so bili postreženi z „doručkom“ in jabolko. No, pridne kuharice bodo to „skopost“ gotovo nadoknadile.

Po končani akciji so v Libni temeljito analizirali potek te, ocenili svoje delo in prizadevanja in poiskali vzroke za, sicer manjša odstopanja, ki jih brez konkretne vaje ni bilo niti moč predvideti. V poročilu pa je zabeleženo med tem tudi premajhna povezava na vseh ravneh s krajevnimi skupnostmi, še nepopolna materialna opremljenost, kar pa je predvideno s srednjeročnim planom ter nujnost še nadaljnjega usposabljanja enot Civilne zaščite. Ob naštetem pa velja še enkrat poudariti, da so delavke Libne ter vodstvo vaje v tozdu z vso resnostjo in odgovornostjo izvajali dane naloge.

Ekipa PMP je imela veliko dela, znajti pa se je bilo treba tako pri „navadni“ poškodbi, kot v primeru, ki je zahteval dekontaminacijo.

Pripadnice NZ se pripravljajo za svojo nalogo.

Gasilke iz Libne pri delu, ki je v taki opreми še mnogo zahtevnejše, kot sicer (vaja NNMP – POSAVJE '82).

ali je knjiga še »prva dama naše kulture«?

Ob tednu knjige

Danes se moramo, kljub širokemu kulturnemu delovanju in kljub temu, da je kultura med nami že močno podružbljena, vprašati, ali je knjiga še vedno „prva dama naše kulture“. V razmahu mnogih oblik kulturnega izražanja so delovne organizacije finančno in moralno podpirale te dejavnosti, na žalost pa so ob tako pohvalnem posluhu za kulturo nasploh, v zadnjem času „pozabile“ na knjigo. Morda izraz pozabile ni povsem upravičljiv, saj je manjši skrbi za večanje fonda knjig v internih knjižnicah, iskati vzrok tudi v visokih cenah teh in to seveda verizno pogojuje manj bralnosti, manj zainteresiranosti za knjigo.

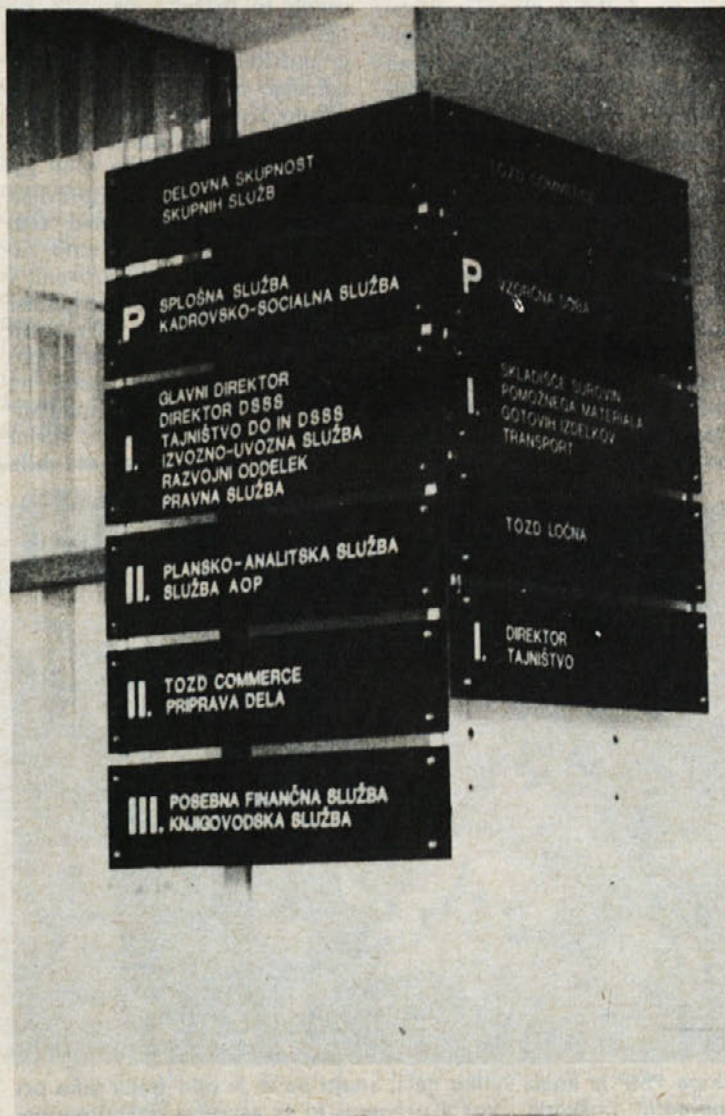
Širiti bralno kulturo, spodbujati veselje in potrebe po branju dobre knjige, je naša stalna naloga. Prav v delovnih organizacijah in v tozdih bi lahko na tem področju veliko naredili. Vendar v kolikor so

zaživele knjižnice po naših tozd, prinašajo v prvi vrsti strokovno in družbenopolitično literaturo, mnogo manj pa beletristiko. Toda knjižnice so v naši delovni organizaciji le v ptujski Delti, nekoliko manjša v Libni ter v Novem mestu. Od teh redno dela in se izpopolnjuje tudi v smeri beletristike, le knjižnica v Delti.

V naše programe bi morali vnesti tudi skrb za knjigo in bralno kulturo. Mnogo več naporov bi morali vplesti v širino tega dela, naporov, ki bi se gotovo obrestovali. Že Janez Trdina je rekel: „Boj se človeka, ki je prebral eno samo knjigo!“. Ko se danes pritožujemo nad nekulturnim obnašanjem, skopim in „primitivnim“ izražanjem, slabo oblikovanimi mislimi, s tem odkrivamo vzrzi, ki jih prinaša branje literarne plaže in zgubljen stik s knjigo trajnih vrednot.

TUDI LETOS PREVISOKA

Iz ekonomskih gibanj in dosedanje rasti cen v letošnjem letu se da že sedaj izračunati, da se bo letošnja inflacija gibala med 38 in 39 odstotki, če pa bo zadnja devalvacija, kar pa ne bi smeli dopustiti, močno zamajala tudi cene, pa lahko računamo še z višjo stopnjo inflacije.

Ob vhodu v poslovne prostore naše delovne organizacije je nameščena tabla, ki bo odslej usmerjala naše obiskovalce na „prava“ vrata.